

første tid at ville opstå væsentlige etableringsudgifter, idet det ikke er tanken foreløbig at opføre selvstændige kasernebygninger til brug for de indkaldte, men så vidt muligt at benytte eksisterende lokaliteter, dels sådanne der af civilforsvarskorpset kan stilles til rådighed uden væsentlige udgifter til ombygning o. lign., dels lejede lokaliteter. Driftsudgifterne, hvorved især tænkes på udgifter til ikklædning, forplejning og aflønning af de værnepligtige samt udgifter til aflønning af instruktører, anslås — på grundlag af tilsvarende udgifter ved civilforsvarskorpset — under grunduddannelsen at ville andrage ca. 25 kr. pr. mand daglig.

I det første år vil antallet af indkaldte formentlig ikke overstige ca. 600 mand, hvilket vil medføre en samlet udgift til grunduddannelse på ca. ½ mill. kr. Det årlige antal indkaldte vil dog i de følgende år være stigende. Udgifterne til den videregående uddannelse, til mønstringer og øvelser samt til uddannelse af værnepligtigt befalingsmandskab kan ikke oplyses på nærværende tidspunkt, idet besvarelsen afhænger af en række ikke afklarede forhold, herunder især tjenestens omfang og tilrettelæggelse i de enkelte civilforsvarsområder. Man tør imidlertid regne med, at udgifterne i forbindelse med den efter grunduddannelsen faldende tjeneste i betragtning af dennes relativt beskedne omfang ikke vil overstige den for grunduddannelsen anslåede udgift.

Til § 1, pkt. 34-35.

Ændringer til § 32, stk. 1 og det nye stk. 3, er af redaktionel art og tilsigter at hidføre klarhed med hensyn til forsvarsministeriets og indenrigsministeriets designationsret.

Herudover er der som et nyt stk. 4 indføjet en bestemmelse om, at der efter nærmere forhandling mellem forsvarsministeren og indenrigsministeren kan ske overførsel af forsvarets ældre årgange til civilforsvaret, jfr. bemærkningerne til § 1, pkt. 33. Dette ældre mandskab forudsættes kun indkaldt til kortvarig uddannelse samt øvelser og mønstringer af kort varighed efter samme principper, som gælder for de fra civilforsvarskorpset i henhold til § 7, stk. 1, overførte ældre årgange.

Til § 1, pkt. 36-39.

Ændringerne er af redaktionel karakter. Ophævelsen af sidste punktum i § 34, stk. 5, står i forbindelse med bestemmelsen i grundlovens § 73, stk. 3, om adgangen til at indbringe spørgsmål om ekspropriationsaktens lovlighed og erstatningers størrelse for domstolene.

Til § 1, pkt. 40.

I forbindelse med ændringerne af lovens §§ 17-19 foreslås pligten til at yde bistand uden for vedkommende lokale område udvidet fra at gælde den kommunale hjælpetjeneste til at gælde hele det lokale civilforsvar.

Til § 1, pkt. 41.

Ændringen er af redaktionel karakter.

Til § 1, pkt. 42.

De hidtidige bestemmelser i § 41, stk. 2, om disciplinære straffe foreslås udskilt til en særlig paragraf (ny § 42) og således, at der ved formuleringen tages hensyn til den foreslåede nyordning, hvorefter de værnepligtige foruden til civilforsvarskorpset kan indkaldes til anden tjeneste i civilforsvaret.

Til § 1, pkt. 43.

Ifølge § 8 i lov nr. 187 af 20. maj 1933 om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde vil en værnepligtig, der nægter at udføre arbejde i en civil arbejdslejr, være at idømme frihedsstraf, hvis længde fastsættes under hensyn til længden af det tidsrum, i hvilket han har arbejdet i lejren, dog at straffetiden, når han anden gang dømmes for nægtelse af at udføre arbejdet, ikke kan sættes kortere end den tilbageværende del af den pligtige arbejdstid. Den, der anden gang har udstået frihedsstraf for arbejdsnægtelse, hjemsendes og kan senere under normale forhold ikke indkaldes.

Da der til civilforsvaret indkaldes en del værnepligtige, der er overført fra civilt arbejde, og da enkelte af dem kan antages at ville indtage det standpunkt konsekvent at nægte at forrette pligtig tjeneste af en hvilken som helst art, synes det rimeligst — ved definitiv nægtelse af at gøre tjeneste i civilforsvaret — at bedømme forseelsen på samme måde som tilsvarende forseelser udvist af værnepligtige, der er indkaldt til civilt arbejde.

Sager vedrørende tjenstlige forseelser begået af de til civilforsvaret udskrevne værnepligtige foreslås som hidtil behandlet som politisager. Samtidig søges der dog tilvejebragt hjemmel for, at de i retsplejelovens kap. 68-69 og 71-72 omhandlede retsmidler (beslaglæggelse, ransagning, anholdelse og fængsling), der efter retsplejelovens almindelige regler kun kan anvendes i sager, som det tilkommer statsadvokaten at forfølge, også kan bringes til anvendelse i de her omhandlede sager. Det har nemlig vist sig at være overordentlig vanskeligt for politiet på tilstrækkelig hurtig måde at få sager om overtrædelse af civilforsvarslovens § 41 frem-